

CONSIDERATIO VI.

PRO DIE VENERIS.

SEXTA SACROSANCTI MISSÆ
SACRIFICII EXCELLENTIA.*Sacrificium Missæ est Sa-
crificium impetratorium.*

§. I.

Omnis generis bona impetrat.

Considera, divinum Missæ Sacrificium, cum omnis generis bona a Deo nobis obtineat, mundi hujus veluti columnam esse ac basin, cui innixus nequeat interire. Quidquid meritorium Redemptor noster universo sanguinis sui pretio comparavit, id omne sacrificii ejusdem beneficio applicari nobis voluit atque impendi. Siquidem, ut Angelici fert sententia, (a) *quidquid est effectus Dominicæ Passionis, est effectus hujus Sacrificii; continet*

D enim

(a) In cap. 6, Joan Lect. 6,

enim in se Christum passum. Sed ut ad particularia descendamus, imprimis impetrat nobis omnia bona, quæ animæ salutem concernunt, nisi ex parte nostra obicem ponamus. Hinc illa obturatis mentibus adeo operosa admissorum scelerum detestatio; hinc victoria tentationum, tam externarum, quæ a malis fociis, perversis exemplis, & hoste infernali proveniunt, quam internarum, quæ a carne nostra rebeli, ab inveteratis habitibus, ab inconstantia arbitrii nostri proficiunt. Hinc rursus parta ex domestico hoste trophæa, compressi carnis insolescentis tumultus; coercita verus in malum propensio, atque inconstantis arbitrii firmata vestigia. Hinc illa usque; adeo semper necessaria gratiæ adjumenta, quibus aut lapsus resurgas; aut titubans in vestigio confirmeris; aut denique hæsitans, ad præfixam metam contendas. Adhæc ipse quoque terrenarum, quæ sempiternam felicitatem sæpius haud mediocriter promovent, rerum affluxus, virium robor, corporis incolumitas, concor-

concordiæ pacisque otium ex hoc ipso bonorum omnium fonte, ex Missæ Sacrificio promanant. Adversantis contra fortunæ vices, contagiosæ luis excidia, terræmotuum strages, bellorum incendia, famis necessitates, persecutionum procellas, litium tumultus, discordiarum turbines, paupertatis ignominiam, calumniarum injuriarumque probra, immanem denique cæterarum calamitatum torrentem, quis alius, ne ocyus universam terrarum superficiem inundet, agger avertat, nisi quem Ecclesia ex speciali Dei providentia malis omnibus oppositum agnoscit, divinum scilicet Missæ Sacrificium, ex quo omnia bonorum genera in mortales omnes derivari confiterur? *Omni benedictione cælesti & gratia repleamur per Christum Dominum nostrum*, quemadmodum habet canon Missæ. Ut proinde aurea cœli clavis dici possit, qua concessa Pater cœlestis nil jam hominibus obserarum voluerit, sed bonorum omnium fecerit potestatem. *Qui proprio Filio suo* (verba sunt Apostoli) *non pepercit, sed pro*
D 2 *nobis*

*nobis omnibus tradidit illum; quomodo non
etiam cum illo omnia nobis donavit? (a)*

§. II.

*Omni Personarum Conditioni
impetrat.*

Considera, Missæ Sacrificium non modo bona omnia, sed etiam pro omnibus, quantum est ex parte ipsius, eadem impetrare posse. Nam ut Doctor Angelicus sentit (b) *in immolatione hujus Sacramenti effectus est universalis, pro tota Ecclesia tam vivorum; quam mortuorum, quia in ipsa continetur causa universalis Sacramentorum, quæ est Christus.* Primas autem hinc obtinent iusti, urpote qui Christo Jesu arctissimo charitatis vinculo seu membra capiti intime conjuncta, ejusdem virtute ac Spiritu animentur. Quos inter etiam veniunt defunctorum manes, piacularibus flammis detenti, quibus Missæ Sacrificium non modo suffragatur tanquam satisfactorium, quo pœnam solvant, sed etiam

(a) Rom. 8. 32.

(b) In cap. 6. Joan. Lect. 6.

tanquam impetratorium, quo veniam & liberationem obtineant. (a) quemadmodum ex antiqua Sanctæ Ecclesiæ consuetudine colligitur, qua non solum Missam offert pro animabus purgantibus, sed etiam in illa pro earum liberatione orat. Hac eadem vi peccatores videas in salutes solvi lacrymas; pervicacium corda emolliiri in pœnitentiæ singultus: imo ipsorum adeo infidelium cæcitati lumen fidei oriri. Atque hæc est, quam nemo sibi defore conqueratur, zeli exercendi peropportuna occasio, cum quis pro reducendis ab hæresi deviis, aut convertendis idololatræ sacro Missæ officio præsentiam vel operam suam commodat. Siquidem divinum hoc opus ea pollet virtute, ut adinstar solis, quo aperte lucis suæ radios diffundere prohibetur, eo se se occulto penetret influxu, recessusque intimos ac remotissimos pervagetur. Proinde neminem desperatæ adeo mentis perditæque conscientiæ est invenire, cujus occur-

(a) *Suarez sect. 6. Lug. sect. 9. n. 158.*

occurri malis hac via nequeat, vel aliud quantumvis eximium, & singulare commodum procurari. Hac de causa Sacerdotem velut Communem omnium parentem, aut humani generis orbisque totius legatum licet suspicere, qui cum ad aram gradum promoveret, salutis commodique nostri transacturus negotia, divinæ Majestatis perat alloquium. Cui hominum felicitati cum vipereum illud devotumque stygi Caput Antichristus invideat, funesto orbem Christianum exterminio daturus, hanc inprimis columnam concutere, hoc opus subvertere, hoc excindere Sacrificium molietur, ea prorsus ratione, qua Holofernes Bethulæ imminens succidit aquæ ductus, ratus, haud faciliore invento cives ad traditionem compelli posse. Et quamquam perfidus ille stygis emissarius divinum hoc mysterium penitus tollere non possit, sed publicum duntaxat illius usum abrogare; uti tamen sole non sublato quidem sed tamen eclypsin patiente languere universa conspiciuntur, ita rei Divinæ obnubilato fulgore

gore juxta illud Divi Matthæi (a) *multorum Charitas refrigescet.* Utinam intelligerent cæci mortales, quale, quantumque bonum in Missæ Sacrificio latitaret! *Si scires donum Dei!* (b) fieri profecto haud posset, quin omnium corda indefinenter ad Altare velut magnes, ad polum suum converterentur, inde non nisi vi ac impetu abstrahenda.

§. III.

In quo fundetur hæc vis Impetratoria.

CONSIDERA, unde hæc tanta virtus, quæ bona omnia in mortales omnes diffundat, Sacrificio obvenit. Scilicet ex ipsis offerentium meritis, & ipsa eorum intercessione promanat, e quibus primas Christus ipse obtinet; proxima vero est Ecclesia, quæ una cum Sacerdote cæterisque adstantibus subrogati Ministri officio perfungitur. Primo igitur JESU Christi meritis precibus-

(a) *Matth. 24. 12.*

(b) *Joa. 4. 10.*

cibusque hæc Sacrificii virtus innitur, ut qui sempiternum gerens Sacerdotium, & eximio virtutum omnium splendore collucens, supplicem se Patri æterno sistit. *Apparet vultui Dei pro nobis* (a) Infinitam quandam reverentiam Divinæ majestati exhibet, & triplici potissimum ratione mortalibus Deum conciliat. Primum quidem sanguinis sui voce potenter perorat, & Sacratissima protendit vulnera, quorum vel solus aspectus, quidquid gratiarum est, nobis valeat obtinere. Deinde fusas in cruce, & vita hac mortali preces, uberesque lacrymas exhibet, quæ ad subveniendum humanis calamitatibus paternum pectus emolliant. Demum ceu humani generis Caput petitiones nostras & suo subscribere nomine, & ad Patris alloquium deferre non dedignatur, certo semper subsecuturæ opis argumento. Ecclesia quoque ipsa justorum sanctorumque omnium merita, fidem præterea suam fiduciamque interponit, quæ nulla Ministri indignitate

con-

(a) *Hebr. 9. 24.*

confundi possit, aut irritari. *Domine ne respicias peccata mea, sed fidem Ecclesiae tuae:* ita Sacerdos ipse in Canone humillime deprecatur. Denique & qui Missæ Sacrificio præsentés, suam Sacerdoti operam jungunt, quibusque oblatio illa applicatur, conjunctis Deo studiis supplicant, atque pro fidei ac pietatis ratione, qua erga divinum hoc mysterium feruntur, ad publicos privatosque uniuscujusque libellos supplices optatum consequuntur responsum. Quæ causa est, quod fidem hanc & devotionem, velut ad rei summam, & negotii hujus gravitatem plurimum conferrent, Sacerdos in Canone alleget, dicarque: *Quorum* (eorum videlicet, qui offerunt, & pro quibus Sacrificium offertur.) *tibi fides cognita est, & nota devotio.* Ex quibus rei speique nostræ firmitatem licet arguere, ut quæ justorum omnium precibus, quodque id infinities superat, Dei Filii intercessionibus innitantur. Itaque nil prohibet, quo minus de se quisque, quod olim Propheta, dicere possit.

Factus

*Factus est mihi Dominus in refugium,
& Deus meus in adiutorium spei meæ. (a)*

Quid igitur mirum, si Ecclesia, Mater nostra Sanctissima tantum tribuat Missæ Sacrificio, proque certo habeat, inde orbis totius incolumitatem pendere. *Offerimus* (inquit in ejus vicem Sacerdos) *calicem Salutaris, ut pro nostra & totius mundi Salute cum odore Suavitatis ascendat.* Unicum Missæ Sacrificium, si vim ejus incircumscriptam consideres, toti hominum generi salutem, malisque omnibus medelam, afferre possit; ne vero, quantum possit, efficiat, ipsi in causa sumus, qui torpore nostro virtutem ejus obtundimus, immensamque efficaciam nimium, heu, angustis limitibus coarctamus: cum tamen nihil petere, nihil possimus optare, quod non infinitum excedatur victimæ illius pretio, quam in Christi Sacrosancta Humanitate Deo offerimus. Hinc est, quod divus Chrysofomus Angelos hoc præcipuum temporis punctum

(a) *Psal. 93. 22.*

punctum opperiri existimet, quo efficacius pro nobis suas apud omnipotentem preces interponant, cum id cuius beneficio, gratiæ cuilibet obtinendæ opportunissimum esse non ignorent: adeo ut alia occasione perquam difficile sit obtinere, quod hoc maxime tempore, dum Missæ Sacrificium intervenit, impetrare non possumus.

Verba præfati Doctõris sunt. *Ipsimet Angeli huic tempori invigilant, ut majore possint cum efficacia pro nobis intercedere.* (a)

Apertum igitur, nostrisque expositum oculis prostat immensarum opum ærarium; & extrema nihilominus cum egestate luctamur. Nempe hætenus substitimus foris, at non jam sic deinceps: non jam sic. Davidis imitemur exemplum, & unusquisque dicamus: *introibo in potentias Domini.* (b)

CON-

(a) *Hom. 3. de Incompreh. Dei nat.*

(b) *Psal. 70. 16.*